

at Manden kunde ikke modtages der oppe, og saa viser det sig nu, at der allerede paa Forhaand var givet ham Tilsagn om at komme derop.

Jeg haaber i øvrigt, at denne Sag, naar vi nu er færdige med den, maa gaa i Glemmebogen. Vi haaber jo fra alle Sider, at den Lov, som vi nu her vedtager, maa komme til at virke godt, og saa haaber jeg, at man ikke mere fra nogen Side vil beskyldte andre Partier for, at de ikke vil beskytte Kvinder og Børn, thi en saadan Paastand er jo fuldkommen forkert.

Pürschel: Jeg skal stræbe efter at holde mig til det foreliggende Forslag, der i og for sig kunde give Anledning til megen Debat.

Den sidste ærede Taler var jo meget tilfreds med det Resultat, der var kommet ud af Rigsdagens Arbejde med dette Lovforslag, og mente, at vi egentlig havde Grund til at være stolte og glade ved Resultatet. Jeg kan ikke dele denne Følelse af Stolthed og Glæde, jeg tror tværtimod, at dette Forslag viser, hvor vanskeligt Rigsdagen har ved at løse en Opgave som den, der har foreligget her, hvor man har taget et saa vanskeligt Lovgivningsarbejde op, uden at det er forberedt tilstrækkeligt ved en sagkyndig Kommissions Bearbejdelse af Emnet. Jeg siger dette, fordi man saa ofte i det offentlige Liv hører Kritik mod Kommissioner og deres Virksomhed. Men dette Forslag vil efter min Mening komme til til sene Tider at staa som et Vidnesbyrd om manglende Kommissionsbehandling. Det er ikke nogen Anke hverken mod Ministeren eller mod Rigsdagen, for som Situationen udviklede sig, var der en Nødvendighed for at tage dette Emne op og søge at komme igennem det. Men man kommer ikke bort fra, at dette Forslag er et Vidnesbyrd om, at Rigsdagen i nogen Grad har manglet Evne til at løse Vanskelighederne.

Det ærede Medlem Hr. Zahle oversatte, maaske kun for sit eget Vedkommende, Ordet Psykopater ved Taaber. Jeg tror, at denne Oversættelse er mindre vellykket. (Modsigelse). Ja, det ærede Medlem sagde i hvert Fald, at han ikke vilde bruge det fremmede Ord Psykopater, men vilde bruge Ordet Taaber, for saa ved vi bedre, hvad vi mener. (Zahle: Ikke det sammé!). Nej, men noget helt andet. Men naar man nu vil forsøge paa at erstatte det fremmed Ord med et dansk, kan jeg ikke anse det for et vellykket Forsøg at erstatte det med et dansk Ord, som man selv erkender betyder noget helt andet. Saa tror jeg oprigtig talt, man hellere maa benytte det fremmede Ord.

Det ærede Medlem gav dernæst en historisk Udvikling, som i alt Fald paa eet Punkt ikke var kronologisk rigtig. Der forelaa nemlig i Landstinget et fra konservativ Side udarbejdet Forslag, forinden mansendte Lovforslaget til den salig afdøde Straffelovskommission, og jeg tror, at hvis den højtærede Minister paa det Tidspunkt havde kendt sin egen Styrke, kunde han have faaet dette Forslag igennem, og saa havde man faaet en bedre Lov end den, man nu faar. Men det skulde jo nu ikke være saaledes, om jeg saa maa sige, det stod skrevet i Stjernerne, at det energiske Arbejde, der blev udført udenfor Landstingsudvalget, skulde resultere i dette ejendommelige, at man pludselig fandt paa at sende et Forslag til Erklæring til en Kommission, der ikke mere eksisterede, og saa opførte denne Kommissions Medlemmer, som de loyale Mennesker de er, en *danse macabre*, og derudaf kom saa et Forslag, som ikke var tilfredsstillende.

Naar det ærede Medlem Hr. Zahle talte saa stærkt om, at det foreliggende Forslag desværre ikke var Udtryk for en klar Linie, men var et daarligt Kompromis, er dertil at sige, at hvis ikke det radikale Parti paa et vist Tidspunkt havde svinget og forladt det Grundlag, det her i Tinget havde erklæret sig villigt til at arbejde paa, kunde vi have gennemført et Forslag, hvilende paa det Grundlag, man her i Folketinget havde stillet sig paa, og saa havde man faaet en Lov, som efter min Mening vel havde haft Mangler, men som havde haft i alt Fald paa nogle Punkter færre Mangler end den, der nu bliver gennemført. For at nævne nogle Enkeltheder saa beklager ogsaa jeg, at man i § 1 har indføjet Ordene „herunder seksuel Abnormitet“. Jeg beklager denne Tydeliggørelse, thi det er efter min Mening en Utydeliggørelse. At man har sat Ordene „strafbare Handlinger“ ind, er efter min Mening heller ikke nogen Forbedring. Det, der var Grundsynspunktet for det konservative Forslag, som jeg for Kortheds Skyld vil kalde det, oppe i Landstinget, var dette, at man paa Grundlag af en sjælelig Tilstand hos en Person kunde skride ind mod denne Person og træffe visse Sikkerhedsforanstaltninger mod ham. Ud fra dette Grundsynspunkt kom man ganske naturligt til, at man ikke satte nogen Grænse tilbage i Tiden, udover den, der rent faktisk maa være. Der var her ikke tænkt at give en Lov tilbagevirkende Kraft, men man bedømte Mandens Tilstand og sagde: Ja, den har ganske vist foreligget før Loven, men den fortsætter sig